

ÎNCHEIERE

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

**Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție**

În componența:

Președintele completului,
JudecătoriSvetlana Filincova,
Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

Examinând admisibilitatea recursului declarat de către SA „Termoelectrica”,
În cadrul cauzei civile intentate la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Termoelectrica” către Primăria mun.Chișinău, SRL „Star Kebab”, cu privire la anularea actului administrativ, înlăturarea obstacolelor și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2017, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de SA „Termoelectrica” și menținută hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 20 februarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 22 aprilie 2016, SA „Termoelectrica” a depus cerere de chemare în judecată către Primăria mun.Chișinău, SRL „Star Kebab”, cu privire la anularea actului administrativ, înlăturarea obstacolelor și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că, în urma unui control efectuat de reprezentanții SA „Termoelectrica”, pe str. Kiev, 4, sect. Rîșcani, mun. Chișinău, s-a constatat faptul amplasării în zona de protecție a rețelelor termice cu diametrul de 100 mm, a unei terase de vară cu pavaj adiacentă cafenelei ce aparține întreprinderii SRL „Star Kebab”.

Reclamanta a indicat că, activitatea de comerț de pe adresa indicată, SRL „Star Kebab” o efectuează în baza Autorizației de funcționare a unităților de comerț și alimentație publică nr.24069 din 17.11.2011, eliberată de Primăria mun.Chișinău.

Reclamanta indică că, Primăria mun.Chișinău a ignorat faptul existenței în teren a rețelelor termice. Prin amplasarea terasei în zona de protecție a conductelor termice sunt încălcate prevederile art. 17 din Legea cu privire la energetică nr,1525- XIII din 19.02.1998. Invocă reclamantul că s-au admis abateri inclusiv de la Regulamentul cu privire la furnizarea și utilizarea energiei termice, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 434 din 09.04.1998, pct. 40.

SA „Termoelectrica” a mai invocat că, au fost încălcate și cerințele specificate în documentul normativ NCM G.04.07:2014 „Rețelele termice”, aprobat prin ordinul Ministerului Dezvoltării Regionale și Construcțiilor nr.202 din 31.12.2014 (M.O. nr.22-28 din 30.01.2015).

S-a indicat că, terasa se află în zona de protecție a rețelelor termice, ceea ce exclude accesul reprezentanților și a tehnicii întreprinderii energetice la rețelele ingineresti magistrale (în vederea descoperirii, deservirii și exploatării acestora).

Presiunea și temperatura înaltă a apei din rețele prezintă un pericol înalt pentru viața și sănătatea oamenilor, proprietarul bunurilor poate cere despăgubiri în caz de avariere a traseului termic.

SA „Termoelectrica” ca proprietar al rețelelor termice ce traversează terenul din str. Kiev, 4, mun. Chișinău, este în drept de a cere încetarea încălcării dreptului, adică încetarea creării obstacolelor în vederea deservirii și exploatarea conductelor, iar potrivit art. 11, lit. b) Cod Civil poate solicita restabilirea situației anterioare încălcării dreptului (adică restabilirea situației de până la amplasarea obiectivului în teren).

Reclamanta a invocat că a expediat în adresa pârâtului reclamație cu privire la crearea zonei de protecție regulamentară a conductei termice prin înlăturarea terasei din zona de protecție a rețelelor ingineresti, însă nu a parvenit nici un răspuns. A rămas nesoluționată cererea prealabilă de anulare a Autorizației de funcționare a unității de comerț expediată în adresa Primăriei mun. Chișinău la 04.03.2016 (recepționată la 10.03.2016).

Astfel, a solicitat instanței de judecată anularea autorizației de funcționare a unităților de comerț și alimentație publică nr.24069 din 17.11.2011, eliberată de Primăria mun.Chișinău SRL „Star Kebab” pentru desfășurarea activității pe str. Kiev 4, sect. Rîșcani mun.Chișinău; obligarea SRL „Star Kebab” să înlătore terasa de vară cu pavaj, din zona de protecție regulamentară a conductelor termice; încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 20 februarie 2017, s-a respins acțiunea înaintată de SA „Termoelectrica” către Primăria mun.Chișinău, SRL „Star Kebab”, cu privire la anularea actului administrativ, înlăturarea obstacolelor și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2017, a fost respinsă cererea de apel depusă de SA „Termoelectrica” și menținută hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Râșcani din 20 februarie 2017.

Pentru a ajunge la soluția respectivă, instanțele inferioare au reținut că amenajarea terenului cu pavaj, ca și oricare alt tip de amenajare a teritoriului nu îngrădește sau limitează accesul la rețelele termice și nu încalcă drepturile întreprinderilor energetice privitor la descoperirea, deservirea și exploatarea conductelor termice. La adresa indicată nu este amplasată o construcție în sensul prevederilor legale, deoarece pavajele, pietrele de bordură, pietrele decorative, mesele, scaunele instalate/amplasate nu reprezintă o construcție și nu afectează rețelele termice. Totodată, anterior amenajării terenului cu pavaj, porțiunea de teren în litigiu a fost asfaltată, fiind trotuar pentru pietoni, adică tot o acoperire de pământ care nu constituie impedimente de natură să facă imposibilă efectuarea lucrărilor necesare.

La data de 18 august 2017, SA „Termoelectrica” a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 31 mai 2017 și a hotărârii instanței de fond, solicitând casarea acestora și emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea reclamantei să fie admisă.

În motivarea recursului declarat, SA „Termoelectrica” a reiterat motivele de fapt ale cauzei și a invocat că instanța de apel la pronunțarea deciziei a aplicat eronat normele de drept material prin aplicarea unei legi care nu trebuia fi aplicată și prin interpretarea în mod eronat a prevederilor legale.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de

contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către SA „Termoelectrica”, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de SA „Termoelectrica”, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurenteii cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurenteii, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de SA „Termoelectrica”.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către SA „Termoelectrica”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas

Copia corespunde originalului

Judecător

Svetlana Filincova